C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1a-381/2025 Judecătoria Drochia, sediul Central
1-22184889-03-1a-27062025 Judecător: Vladimir Craveț

D E C I Z I E
În Numele Legii

07 aprilie 2026 mun. Bălţi

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord

Avînd în componența sa:
Președintele ședinței de judecată,
judecătorul Ion Talpa
Judecătorii Cristina Prisacari, Ecaterina Arseni
Grefier Iana Frasina
Cu participarea :
Procurorului Inga Pascari
Avocatului Mariana Ciubara

a judecat în ședință de judecată publică în ordine de apel, apelul avocatului Malesenco Dumitru în interesele părții vătămate Bubulici Vitalie declarat împotriva ***sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Central din 28 mai 2025***, în cauza penală privind condamnarea lui:

Guțu Dumitru *****, c/p *****, născut la *****, originar și locuitor al ***** *****, studii medii, moldovean , celibatar, fără ocupații, anterior nu a fost judecat, cetățean al Republicii Moldova;

în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 192[1] alin. (2) lit. a) și 208 alin. (1) Cod penal,

Termenul de judecare a cauzei:
În instanța de fond: 21.06.2024 - 28.05.2025;
În instanța de apel: 21.01.2026 - 07.04.2026.
Procedura de citare legală executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele apelului, materialele cauzei, opiniile participanților la proces și prevederile legale, pentru expunere asupra apelului, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 28 mai 2025, Guțu Dumitru a fost recunoscut vinovat în baza art. 192[1] alin. (2) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă închisoare pe un termen de 3 (trei) ani.

Guțu Dumitru a fost recunoscut vinovat în baza art. 208 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă închisoare pe un termen de 6 (șase) luni.

În baza prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal s-a stabilit pedeapsa definitivă lui Guțu Dumitru pentru concurs de infracţiuni, prin absorbirea pedepsei mai uşoare de pedeapsa mai aspră, sub formă de 3 (trei) ani închisoare cu ispăşirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate lui Guțu Dumitru în partea privării de libertate a fost suspendată condiţionat pe un termen de 2 /doi/ ani, stabilit ca termen de probațiune, dacă nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi prin comportare exemplară şi muncă cinstită, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

Conform art. 281 al Codului de executare, exercitarea controlului privind comportamentul şi executarea pedepsei de către condamnatul Guțu Dumitru s-a puns în sarcina Biroului Probaţiune Drochia.

Conform art. 90 alin. (6) lit. g) Codul penal s-a obligat Guțu Dumitru să participe la program probaţional din cadrul Biroului de Probaţiune Drochia.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Bubulici Vitalie privind încasarea prejudiciului material, moral de la Guțu Dumitru ***** s-a admis, însă asupra cuantumului acestora urmează să se expună instanța de judecată în ordine civilă.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză, instanța de fond *în fapt* a constatat că, Guțu Dumitru a comis răpirea mijlocului de transport în următoarele circumstanțe: în noaptea din 14.11.2022 spre 15.11.2022, urmărind scopul răpirii mijlocului de transport, fără scop de însușire, acționând cu intenție directă, prin înțelegere prealabilă cu ***** ***** a.n. *****, domiciliat în *****, str. *****, a pătruns, prin deschiderea ușii șoferului care nu era încuiată, în automobilul de model „Opel Astra” cu numărul de înmatriculare XXF 720, automobil care în momentul răpirii se afla lângă gospodăria soacrei lui *****, a.n. *****, situată în *****, str. *****, pe care l-a răpit și folosit.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Guțu Dumitru întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 192[1] alin. (2) lit. a) Cod penal – răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, săvârșită de două sau mai multe persoane.

Tot el, în noaptea din 14.11.2022 spre 15.11.2022, urmărind scopul răpirii mijlocului de transport, fără scop de însușire, acționând cu intenție directă, l-a atras pe minorul ***** Sergiu a.n. *****, originar și domiciliat în *****, str. ***** la

activitatea criminală, în rezultat la ce minorul ***** ***** a.n. *****, domiciliat în or. Drochia, str. *****, a pătruns, prin deschiderea ușii șoferului care nu era încuiată, în automobilul de model „Opel Astra” cu numărul de înmatriculare XXF 720, automobil care în momentul răpirii se afla lângă gospodăria soacrei *****, a.n. *****, situată în *****, str. *****, pe care l-a răpit, iar în continuare a pus la dispoziția lui Dumitru Guțu mijlocul de transport, pe care ambii l-au exploatat ilegal pînă la momentul cînd din condiții independente de voința lor acest automobil a fost reținut de către organele de ordine.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Guțu Dumitru întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (1) Cod penal – *atragerea minorilor la activitatea criminală și instigarea la săvîrșirea infracțiunilor, săvîrșite de o persoană care a atins vîrsta de 18 ani.*

Solicitările apelantului:

Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, avocatul Malesenco Dumitru, în interesele părții vătămate Bubulici Vitalie, a declarat apel, solicitând casarea sentinței în latura acțiunii civile și rejudecarea cauzei în această parte, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit regulilor de examinare în primă instanță.

În motivarea apelului, apărarea a invocat că instanța de fond a examinat superficial și incomplet latura civilă a cauzei penale, fără a acorda o apreciere corespunzătoare circumstanțelor invocate de partea vătămată și probelor administrate în susținerea pretențiilor civile formulate.

În acest sens, apelantul a susținut că instanța de fond a omis să aprecieze în mod adecvat prejudiciul moral suferit de partea vătămată ca urmare a acțiunilor ilicite ale inculpatului, menționând că tentativa de răpire a mijlocului de transport, bun dobândit în urma unui efort îndelungat și care prezintă o valoare sentimentală deosebită pentru proprietar, i-a provocat suferințe psihice și emoționale considerabile.

Potrivit argumentelor invocate, în momentul constatării dispariției automobilului, partea vătămată a trăit o stare accentuată de frică, panică și nesiguranță, fiind determinată de convingerea că bunul obținut prin muncă asiduă ar putea fi pierdut definitiv. În opinia apelantului, instanța de fond nu a evaluat corespunzător impactul psihologic și emoțional al infracțiunii asupra persoanei vătămate și nici caracterul vădit lipsit de considerație al conduitei inculpatului.

Totodată, apelantul a invocat că prima instanță nu a analizat suficient pretențiile privind repararea prejudiciului moral, omițând să se expună în mod efectiv asupra argumentelor prezentate în susținerea cuantumului despăgubirilor solicitate. În consecință, acesta consideră că se impune admiterea integrală a acțiunii civile, atât sub aspectul prejudiciului material, cât și al celui moral, cu revizuirea cuantumului despăgubirilor acordate.

Separat, apelantul a criticat soluția instanței de fond privind cheltuielile judiciare, susținând că nu au fost luate în considerare toate cheltuielile efectiv suportate în legătură cu examinarea cauzei. În această ordine de idei, s-a solicitat verificarea integrală a cheltuielilor probate și dispunerea încasării totale a acestora din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Argumentele părților:

În fața instanței de apel acuzatorul de stat în persoana procurorului Inga Pascari a pledat pentru admiterea apelului ca fiind fondat, cu admiterea în acest sens a acțiunii civile înaintate în cadrul cauzei penale în interesele părții vătămate Bubulici Vitalie.

În ședința instanței de apel avocatul Mariana Ciubara în interesele inculpatului Guțu Dumitru a solicitat respingerea cererii de apel ca fiind nefondată.

În ședința instanței de apel inculpatul Guțu Dumitru nu s-a prezentat din motive necunoscute instanței, astfel ținând cont de opinia participanților la proces, Colegiul penal a considerat posibil examinarea cauzei în lipsa acestuia, fiindu-i de altfel asigurat dreptul la apărare prin intermediul avocatului Mariana Ciubara.

Aprecierea instanței de apel:

Verificând temeinicia argumentelor formulate de apelant și legalitatea verdictului contestat în raport cu materialele cauzei penale, ascultând opiniile participanților procesului penal, Colegiul penal consideră necesar de a respinge cererea de apel depusă de avocatul Malesenco Dumitru în interesele părții vătămate Bubulici Vitalie ca fiind nefondat, reieșind din următoarele considerente.

Colegiul îşi întemeiază soluţia adoptată în temeiul art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală conform căruia, (1) instanţa de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: *respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: apelul este nefondat.*

La fel, Colegiul reţine şi dispoziţiile art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, potrivit cărora *instanţa de apel, judecând apelul, verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii contestate în baza probelor examinate de prima instanţă, conform materialelor cauzei penale şi oricăror noi probe prezentate instanţei de apel.*

Astfel, pentru a se pronunța în sensul celor constatate, Colegiul reține, că apelul constituie o continuare a judecării fondului cauzei, prevede posibilitatea unei noi aprecieri a probelor administrate în faţa primei instanţe. În cadrul judecării cauzei în ordine de apel, fiind posibilă cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanţă (care pot fi, de asemenea, apreciate în mod diferit), precum şi administrarea oricăror probe noi, instanţa de apel urmând să adopte una

din soluţiile pe care le poate pronunţa prima instanță, apreciind temeinicia sau netemeinicia învinuirii sau dispunând, după caz, condamnarea, achitarea inculpatului sau încetarea procesului penal.

Totodată, *chestiunile de fapt* asupra cărora s-a pronunţat ori trebuia să se pronunţe prima instanţă şi care, prin apel, se transmit instanţei de apel sunt următoarele: dacă fapta reţinută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat şi, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participaţia, contribuţia materială a fiecărui participant; dacă există circumstanţe atenuante şi agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanţă prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În ce priveşte *chestiunile de drept* pe care le poate soluţiona instanţa de apel, acestea sânt: dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii; dacă infracţiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată şi aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, ori civil au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menţionate, hotărârea instanţei de fond urmează a fi desfiinţată, cu rejudecarea cauzei.

Astfel, concluzia Colegiului rezultă din corectitudinea aplicării de către instanţă pe parcursul judecării cauzei a normelor legislaţiei procesual-penale ce se referă la examinarea obiectivă, multilaterală şi completă a cauzei penale cu respectarea principiului nemijlocirii, oralităţii şi contradictorialității procesului penal (art. 314 Cod procedură penală); în limita învinuirii formulate în rechizitoriu (art. 325 alin. (1) Cod procedură penală); cu verificarea tuturor împrejurărilor de fapt şi constatarea certă a aspectelor de drept importante pentru justa soluționare a cauzei, printr-o cercetare amplă a probelor administrate de către organul de urmărire penală, cărora li s-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinenţii, utilităţii, veridicităţii, concludenţei şi coroborării reciproce (art.art. 100-101 Cod procedură penală), cu expunerea lor nemijlocită în conținutul procesul-verbal al ședinței de judecată, servind obiect de examinare în cadrul cercetărilor judecătorești și statuarea la baza sentinței adoptate, motivare pe care instanţa de apel o acceptă şi pentru a evita repetări inutile o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudenţa CEDO, care în pct. 37 a hotărârii în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deşi obligă instanţele să îşi motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înţeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noţiunea de proces echitabil necesită ca o instanţă internă, fie prin însuşirea motivelor furnizate de o instanţă inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esenţiale supuse atenţiei sale.

De rând cu aceasta, Colegiul penal menționează că, prezenta cauză în instanța de fond a avut loc în procedură generală, dat fiind că inculpatul Guțu Dumitru s-a

eschivat de a se prezenta în fața instanței de judecată iar prin încheierea Judecătoriei Drochia, sediul Central din 18 martie 2025 s-a dispus anunțarea sa în căutare, fapt ce a și permis examinarea speței în lipsa sa.

Aderent, Colegiul penal conchide că, analizând conținutul apelului formulat de avocatul Malesenco Dumitru, acestea obiectează soluția instanței doar în latura acțiunii civile, considerând necesar de a fi admisă integral.

În atare împrejurări, Colegiul penal conchide că, odată ce avocatul Malesenco Dumitru în interesele părții vătămate Bubulici Vitalie nu și-a exprimat obiecțiile asupra soluției de condamnare, verdictul instanței de fond în opinia instanței de apel privind constatarea prin prisma probelor administrate în acțiunile lui Guțu Dumitru a infracțiunilor art. 192^1 alin. (2) lit. a) și art. 208 alin. (1) Cod penal este corectă, fiind bazată pe împrejurările de fapt și aspectele de drept, cărora li s-a dat o apreciere obiectivă pe parcursul soluționării cazului.

Drept urmare, constatând temeinicia concluziei judiciare referitor la fapta reținută în acțiunile lui Guțu Dumitru cu încadrarea lor juridică corectă în aspectul legii penale, precum și ținând cont de limita și cerințelor operate în ordine de apel de către apelant care a pledat *doar în latura acțiunii civile,* Colegiul reține inoportunitatea expunerii asupra bazei probatorii, ce n-a fost pusă la îndoială și nu s-a solicitat pentru cercetare suplimentară de către părți în instanța de apel.

Prin urmare, Colegiul penal consideră că, prima instanță în sentință corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului Guțu Dumitru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192^1 alin. (2) lit. a) și art. 208 alin. (1) Cod Penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinenței, utilității, concludentei, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

De asemenea, Colegiul penal nu are temei de a interveni în sentința instanței de fond nici în partea stabilirii și întinderii pedepsei inculpatului Guțu Dumitru, or la stabilirea categoriilor și măsurilor de pedeapsă pentru infracțiunile comise s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, acestuia aplicându-i-se pedepse corecte, echitabile și legale.

Astfel, Colegiul penal, verificând legalitatea și temeinicia sentinței contestate în limitele motivelor invocate în cererea de apel și în raport cu materialele cauzei, consideră că soluția instanței de fond privind admiterea în principiu a acțiunii civile în partea prejudiciului moral este legală, întemeiată și corespunde

circumstanțelor de fapt și normelor de drept aplicabile, motiv pentru care nu există temeiuri pentru intervenția instanței de apel.

În conformitate cu prevederile art. 387 alin. (1) Cod de procedură penală, odată cu pronunțarea sentinței de condamnare, instanța de judecată urmează să se expună asupra acțiunii civile, apreciind dacă sunt dovedite atât temeiurile răspunderii civile, cât și întinderea prejudiciului pretins. Totodată, potrivit alin. (3) al aceluiași articol, în cazurile în care pentru determinarea exactă a cuantumului despăgubirilor este necesară administrarea unor probe suplimentare ori această examinare ar conduce la tergiversarea soluționării cauzei penale, instanța poate admite acțiunea civilă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța civilă.

În speță, instanța de fond a constatat în mod corect existența faptului ilicit și vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 192^1 alin. (2) lit. a) și art. 208 alin. (1) Cod penal, aspecte care nu au fost contestate în apel. Prin urmare, sunt întrunite condițiile generale ale răspunderii civile delictuale sub aspectul existenței unei fapte ilicite și al vinovăției autorului acesteia.

Cu toate acestea, simpla constatare a săvârșirii unei infracțiuni nu conduce automat la acordarea integrală a despăgubirilor morale solicitate de partea civilă, întrucât prejudiciul moral, precum și întinderea acestuia, urmează a fi demonstrate prin probe pertinente și concludente administrate în cauză. Or, deși partea vătămată a invocat trăiri emoționale negative, stări de neliniște, panică și stres generate de dispariția temporară a automobilului, aceasta nu a prezentat probe obiective și suficiente care să permită instanței stabilirea caracterului, intensității și amplitudinii suferințelor pretins suportate, precum și existența unei reale atingeri aduse drepturilor personale nepatrimoniale.

Colegiul reține că infracțiunea reținută în sarcina inculpatului are, prin natura sa juridică, caracter predominant patrimonial, fiind îndreptată împotriva patrimoniului persoanei, iar eventualele consecințe de ordin moral nu pot fi prezumate în mod absolut și nelimitat doar în baza existenței faptei penale. În asemenea situații, partea civilă are obligația de a demonstra, printr-un probatoriu adecvat, existența unui prejudiciu moral distinct de atingerea adusă patrimoniului, precum și legătura de cauzalitate dintre fapta ilicită și suferințele pretinse.

Instanța de apel apreciază că prima instanță a realizat o corectă aplicare a dispozițiilor art. 1998 Cod civil, coroborate cu prevederile art. 219 și art. 387 Cod de procedură penală, concluzionând justificat că, deși există premise pentru angajarea răspunderii civile delictuale a inculpatului, materialul probator administrat în cauza penală nu permite stabilirea exactă și certă a întinderii prejudiciului moral solicitat.

Or, determinarea cuantumului despăgubirilor morale presupune o evaluare complexă a unor elemente precum intensitatea suferințelor psihice, durata acestora,

consecințele produse asupra vieții personale și sociale a victimei, gradul de afectare emoțională și alte circumstanțe individuale relevante, aspecte care nu au fost suficient elucidate în cadrul cercetării judecătorești.

În acest context, soluția instanței de fond de admitere în principiu a acțiunii civile apare ca fiind una echilibrată și conformă exigențelor legale, întrucât aceasta păstrează dreptul părții civile de a solicita și demonstra în cadrul unei proceduri civile separate existența și întinderea exactă a prejudiciului moral pretins, fără a afecta însă principiul soluționării cauzei penale într-un termen rezonabil.

Colegiul penal reține și faptul că instanța de fond nu a negat în mod absolut posibilitatea existenței unor consecințe morale generate de infracțiunea comisă, ci doar a constatat insuficiența probatoriului administrat pentru individualizarea și cuantificarea acestora în cadrul procesului penal pendinte. Prin urmare, criticile apelantului referitoare la pretinsa examinare superficială a laturii civile nu pot fi reținute, atât timp cât hotărârea contestată conține o motivare suficientă, clară și coerentă asupra rațiunilor care au determinat admiterea în principiu a pretențiilor civile.

În consecință, Colegiul penal conchide că soluția primei instanțe privind admiterea în principiu a acțiunii civile în partea prejudiciului moral este legală și întemeiată, fiind adoptată cu respectarea normelor de drept material și procesual incidente cauzei, motiv pentru care apelul declarat urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate în această parte.

În baza celor exăuse și în conformitate cu prevederile art. 415 alin. (1), pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Apelul avocatului Malesenco Dumitru în interesele părții vătămate Bubulici Vitalie declarat împotriva ***sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Central din 28 mai 2025*** în cauza lui **Guțu Dumitru** se respinge ca nefondat, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

Dispozitivul deciziei integrale pronunțat în ședință de judecată publică la data de 07 aprilie 2026.

Președinte de ședință,
Judecător **Judecător** **Judecător**